

ΔΙΣΕΛΙΔΟ

“σκόπια”

Ναι! Περνά από τη Σαμάρειαν.

“Ποδοπατά ανόητες παραδοσιακές συμβατικότητες.

Εμπρακτα διαμαρύρεται ενάντια στην προκατάληψη. Και την υπερηφάνεια.

Η Μεσσιανική του αποστολή χαρακτηρίζεται για την παγκοσμιότητά της.

Ξέρει, ότι υπάρχουν άνθρωποι, που διψούν.

Τ’ αληθινό νερό, το δικό του, αναζητούν.

Ικανοποιεί τη δίψα τους.

Ο Χριστός δεν τοποθετείται
πολιτικά, εθνικά κλπ. Και πάει
παντού.

άτινα, εάν γράφεται...

Το έργο του είναι καθαρό. Δεν επιδέχεται παρανοήσεις.

Τα ρήγματα μόνο τους ανθρώπους χωρίζουν.

Ο Χριστός πρέπει και θέλει να περάσει μέσα από τα χωρίσματά μας. Γέφυρες να ρίξει.

Διαιρεμένος ο κόσμος μας. Ναι.

Στο βάθος όμως αχνοφέγγει ή ελπίδα.

Από τη Σαμάρεια λοιπόν. Από ανάμεσά μας.

Χρειάζομαι (ο άνθρωπος) “σκόπια να βάζω εμπόδια στον
εαυτό μου, για να μπορώ να τα ξεπερνώ, να αυτοπεριορίζομαι
και να μπορώ να κινούμαι μέσα σε όρια”. (Οδ. Ελύτης)

ζ.α

Ο καλός κριτής πρέπει όχι από τα παραλειπόμενα να κρίνει
τους άλλους, αλλά από τα γραφόμενα. Πολύβιος

«Να αγαπάμε...»

«Είμαι εθελόντρια, γιατί δεν μπορώ να βλέπω ανθρώπους βρεγμένους κι εγώ να κάθομαι με σταυρωμένα τα χέρια. Το σπίτι μας είναι πάνω στη θάλασσα και κάθε μέρα φτάνουν πρόσφυγες.

Πρόσφατα έφτασε μια βάρκα με 45 πρόσωπα και με πολλά μωρά. Μπήκα κι εγώ μέσα στη θάλασσα, έπαιρνα τα μωρά και τα έβαζα μέσα στο σπίτι μας. Είχαμε ανάψει τη σόμπα και τους δίνουμε γάλα. Τους έβαλα καλτσάκια και τους έδωσα πάνες.

Η δασκάλα μου λέει “μπράβο”, αλλά πρέπει να κοιτάξω και τα μαθήματά μου.

Οι συμμαθήτριάς μου με κοροϊδεύουν. Λένε ότι θα «κολλήσω» αρρώστιες και διάφορα άλλα πράγματα. Που δεν καταλαβαίνω.

Αυτό που καταλαβαίνω είναι πως στο σχολείο κάνουμε ιστορία και θρησκευτικά και μας λένε να αγαπάμε και να βοηθάμε τον διπλανό μας». (Ε.Κ., Χίος)

ΔΔ

καθ' έν...

- Δεν θα λείψουν τα κύματα από τη θάλασσα. Ούτε από τον φιλάργυρο η οργή και η λύπη.
- Η ακλόνητη πίστη θα περιορίσει τις μέριμνες, ενώ με τη μνήμη του θανάτου κατορθώνεται ακόμη και η απάρνηση του σώματος.
- Η αναπηρία βρίσκεται στο μυαλό. Όχι στο σώμα.
- Είναι αδύνατο να κάνεις κάτι σωστά, αν δεν κάνεις τίποτε.

(Αριστοτέλης)

- Ο κόσμος ζει στην εποχή της Παλαιάς Διαθήκης, χωρίς να περιμένει κανένα Μεσσία.

(π. Σωφρόνιος Σαχάρωφ)

- Ο Χριστός βάδισε το μονοπάτι των παθημάτων και του πόνου και το γνώρισε πολύ καλά. Όλο που έχει εσύ να κάνεις, είναι να Τον ακολουθήσεις και δεν θα χαθείς.
- Αν μπορέσεις να κάνεις υπομονή σε μια στιγμή οργής, θ' αποφύγεις εκατό μέρες μεταμέλειας.

ΔΙΣΕΛΙΔΟ

“περιμένει...”

Καταμεσής του πελάγους λοιπόν.

Διαπλέουμε τις Συμπληγάδες άραγε;

Συμπόρευση με τον Οδυσσέα.

Είναι σαφές. Ο Όμηρος αντιλήφθηκε πολύ περισσότερα πράγματα για την περιπέτειά μας. Την ανθρώπινη.

Η τόση επιστημονική γνώση μας δεν κατάφερε να αποκρυπτογραφήσει των μύθων εκείνων το μυστικό.

Είπαμε, πως η γνώση ξεκλειδώνει μυστικά.

Έτσι όμως είναι τα πράγματα;

Αφού έχει γίνει αποδεκτό.

Η γνώση τούτη έχει ανασκάψει τον πλανήτη μας. Την ψυχή μας. Το πνεύμα μας.

Ακάθεκτη προχωρεί. Κι αδιάκριτη. Τεράστιες προσφέρει υπηρεσίες στην ανθρωπότητα. Μα...

Είναι και το επακολούθημα.

Ξεκάθαρα απειλεί.

Κι οι κίνδυνοι είναι τεράστιοι...

Την Οδύσσεια τη γνωρίζουμε. Την κατανοούμε όμως;

Μήπως μετακίνηση στόχου είναι η λύση;

Και το νερό δροσερό περιμένει. Τί;

Εμάς. Ποιούς άλλους;

άτινα, εάν γράφεται...

ζ.α.

Ο φιλόξενος και ο φιλάρχυρος συναντήθηκαν. Και ο δεύτερος αποκαλούσε τον πρώτο αδιάκριτο και ασύνετο.

Αθ. Ιων. Σιναϊτης

Ρωγμές...

Ο Αλέξανδρος Νικολαΐδης, είναι δυο φορές αργυρός Ολυμπιονίκης στο Tae Kwon Do.

Έφυγε τον Οκτώβρη του 2022. Νικημένος από τον καρκίνο.

Στους Ολυμπιακούς της Αθήνας το 2004 αγωνίστηκε απέναντι στον Κορεάτη Μουν Ντάε Σουνγκ και έχασε το χρυσό μετάλλιο ύστερα από ισχυρό λάκτισμα. Όταν το κοινό άρχισε να αποδοκιμάζει τον Κορεάτη, ο Νικολαΐδης πήρε το χέρι του αντιπάλου του και το σήκωσε στον αέρα, για να τους δώσει να καταλάβουν ότι είναι ο νικητής.

Ο τότε αντίπαλός του ταξίδεψε, τον περασμένο Ιανουάριο, από την άλλη άκρη του κόσμου για να αφήσει λίγα λουλούδια στον τάφο του Νικολαΐδη, στη Θεσσαλονίκη.

Οάσεις ανθρωπιάς σε μια επικαιρότητα ασχήμιας.

Πόση πράγματι ανάγκη έχει τέτοιες ενέργειες η εποχή μας! Διαλύουν την ομίχλη που σκεπάζει τις σχέσεις των ανθρώπων. Και ανοίγουν χαραμάδες ελπίδας.

ΔΔ

καθ' έν...

- Φτωχός δεν είναι εκείνος που έχει λίγα, αλλά εκείνος που επιθυμεί περισσότερα.
- Να ενδιαφέρεσαι περισσότερο για το χαρακτήρα σου παρά για την υπόληψή σου. Ο χαρακτήρας σου είναι αυτό που πραγματικά είσαι, ενώ η υπόληψη είναι αυτό που οι άλλοι νομίζουν πως είσαι.
- Να εκκλησιάζεσαι τακτικά. Μην περιμένεις μέχρι που να σε κουβαλήσουν σε αυτήν έξι άνδρες.
- Δεν μπορεί να υπάρξει ευτυχισμένη πόλη ούτε άνθρωπος ευτυχισμένος, αν δεν περνά αυτή τη ζωή του, ζώντας συνετά, κάτω από τη σκέπη της δικαιοσύνης. (Πλάτων)
- Ο Χριστός παίρνει το κοράκι και το κάνει περιστέρι. Παίρνει τον αράπη και τον κάνει λευκό.
- Η αγάπη του Χριστού είναι αγάπη ατάραχη. Ειρήνη. Ενώ η αγάπη του κόσμου είναι ανήσυχη

ΔΙΣΕΛΙΔΟ

Ελπίδα

Οι εισβολείς. Επικαιρική η δράση τους;
Κίνηση βάναυση. Καταστροφική.
Οίστρος διαρκείας.

Η προέλευσή τους; Μα οι στέππες οι ασιατικές. Και της Αραβίας
οι ερημιές.

Η αλλοίωση (φυλών, πολιτισμών, χαρακτήρων) είναι πλέον
γεγονός.

Γνησιότητα; Πού να βρεθεί;

Επιβίωσε μόνο ο φορέας διανοίξεων λεωφόρων του πνεύματος.

Αδιάκοπος συνεχιστής
πολιτισμού; Ο Χριστιανισμός
από τη μια. Κι από την άλλη
ο ελληνισμός.

άτινα, εάν γράφεται...

Κατακλυστικές οι ιστορικές στους αιώνες καταστροφές.

Αποτέλεσμα; Η ιστορική μοναξιά. Παντοία η απόμονωση.

Επιχαίρουν, όταν μας συλλαμβάνουν σε ασυναρτησίες
περιτυλιγμένους.

Επιθέσεις. Με κάθε μεροληψία.

Ανενόχλητες οι ορδές τους, στη Σερβία λοιπόν. Και στην Κύπρο.

Κι εμείς; Τί κάνουμε εμείς;

Πολεμούμε, ναι, την παράδοσή μας(!) Να τη σβήσουμε.

“Αναθρώσκων” καπνός;

Μεταστροφής ελπίδα; Και αλλαγής;

Μακάρι!...

ζ.α.

Ευγενής κριχής είναι εκείνος όπου δεν κρίνει σαν
ανταγωνιστής.
Ντμισραέλι

Πράξη ζωής!

Οδηγούσε με καμάρι το καινούργιο του αυτοκίνητο. Απολάμβανε τη διαδρομή.

Σε κάποια στιγμή διαπίστωσε πρόβλημα. Προτού προλάβει να σκεφτεί τι συμβαίνει, η μηχανή σταμάτησε. Στην άκρη του δρόμου.

Τηλεφώνησε στο συνεργείο. Έστειλαν νεαρό τεχνίτη. Με μια γρήγορη ματιά αγγίζοντας κάποια καλώδια, διόρθωσε το πρόβλημα. Η μηχανή πήρε μπρος.

-Ευχαριστώ πολύ, είπε ο ιδιοκτήτης. Πόσα οφείλω;

-Τίποτα, απάντησε το παιδί.

-Μα δεν γίνεται. Πρέπει να πληρώσω.

-Εντάξει, 100 ευρώ.

-Μα 100 ευρώ για μερικά λεπτά;

-Ναι. Ένα ευρώ για τον χρόνο διόρθωσης και 99 για τη διάγνωση. Μάθημα έδωσε ο νεαρός. Δεν αρκεί η πρακτική εργασία και να «πιάνουν» τα χέρια σου.

Ο Χριστιανισμός δεν είναι θεωρία. Είναι πράξη ζωής. Σωτηρίας

ΔΔ

καθ' έν...

● Πολλοί ζάμπλουτοι άνθρωποι δεν μπορούν να βρουν την ευτυχία. Άλλοι, με μέτρια τα οικονομικά τους, είναι ευτυχείς.

(Σόλων)

● Κάτω από τα άστρα και πάνω απ' αυτά, δεν υπάρχει άλλος να μας σώσει. Παρά μόνο ο Χριστός.

● Η Αγία Γραφή: Ένα παράθυρο μέσω του οποίου βλέπουμε την αιωνιότητα.

● Το θάρρος. Η προθυμία να ενεργήσεις ενάντια στο φόβο.

● Μερικά όνειρα είναι σαν σπινθήρες του φωτός πάνω σε μια ήσυχη λίμνη. Είναι όμορφα. Αλλά δεν διαρκούν.

● Μερικές φορές μιας στιγμής προβλεπτικότητα, αξίζει περισσότερο από την πείρα μιας ολόκληρης ζωής.

● Όποιος απολογείται για τον αδικούμενον, ευρίσκει το Θεό να υπερμαχεί γι' αυτόν.

ΔΙΣΕΛΙΔΟ

Στους κύκνους

Γιατί;
Γιατί να υπάρχουν κυνηγοί;
Αφού η παρουσία τους μόνο θλίψη ματαδίδει. Και μελαγχολία.
Δεν σκοτώνουν μόνο πέρδικες. Μα και κύκνους. Εμποδίζοντάς
τους έτσι να χωρήσουν στο κύκνειο άσμα τους.

Πώς θα μπορέσει ο πολιτισμός ο σύγχρονος να υποκαταστήσει
του κύκνου το τραγούδι;

Οι δρυμοί πια έχουν στερέψει.

Πτεινά τ' ουρανού; Πουθενά.

Ο οπλισμένος άνθρωπος,
αλλόφρονα κινούμενος πολεμά.

Αφανίζει.

Στράφηκε, φονικός, κατά του σιωπηλού ζώου.

Τάραξε τη σιωπηλή των πραγμάτων αρμονία.

Δεν υπάρχει κανείς(!) πλέον, που αγωνιά για το μηδέν της
υπαρξής του.

Αρκείται να επαναπαύεται. Μακάριος κι αδιάφορος. Σ' ένα Θεό
δικής του σύλληψης.

Βυξίζεται έτσι πιο βαθιά στου μηδενισμού τον πυθμένα.

Μήπως είναι καιρός να στραφούμε στους κύκνους;

ζ.α.

άτινα, εάν γράφεται...

Εκείνοι που αγωνίζονται εχθιστικά με αυτοπεποίθηση,
βασανίζονται και ζινάζονται από τη νάρκη της
αυτοπεποιθήσεως.

Η σύνδεση

Λίγο πριν ο ήλιος μας αποχαιρετήσει. Δεν παύει να δίνει σημάδια ελπίδας.

Με δυο τρεις χαραγές, το φως έντονη κάνει την παρουσία του, σπάζοντας τη μαυρίλα της συννεφιάς!

Γέρνει ο ήλιος, χάνεται και χρώμα της καρδιάς αφήνει πίσω του, προμήνυμα της ροδαυγής!

Αυτή η «παραξενιά» κι η ομορφιά του ουρανού γίνεται αφορμή πιο έντονης στροφής προς τα ψηλά.

«Άμα είναι περίεργος ο ουρανός μια σύνδεση με τους πάντες τη νιώθεις πιο έντονα!

Και τα παιδιά πάντα το σχολιάζουν», παρατηρεί μια νοσηλεύτρια, που έχασε πρόσφατα τον σύζυγό της.

Και συνεχίζει:

«Μουντός ο καιρός, αλλά είχε και ουράνιο τόξο! Και λουλούδια ανθισμένα! Υπάρχουν πράγματι και οι αναμνήσεις μιας όμορφης ζωής. Για να νιώθω πλήρης.

Και σίγουρα θα είναι συντροφιά στην υπόλοιπη ζωή μου!». ΔΔ

καθ' έν...

- Οι θλίψεις και οι κίνδυνοι εξουδετερώνουν τη φιλαρέσκεια των παθών, ενώ η ανάπαυση τρέφει και αυξάνει τα πάθη.
- Η μόρφωση χωρίς σκέψη προκαλεί σύγχυση. (Κομφούκιος)
- Η αίσθηση του ανικανοποίητου είναι η πρώτη προϋπόθεση της προόδου. (Θ. Έντισον)
- Δεν πρέπει οι χριστιανοί να σκεφτόμαστε πόσο πρέπει ν'απομακρυνθούμε από τον κόσμο, για να ευαρεστήσουμε το Θεό. Αλλά πόσο κοντά σ' Εκείνον πρέπει να ζούμε.
- Ο Θεός “παιδεύει” σαν πατέρας. Για να μας απαλλάξει από υπερβολές και ελλείψεις.
- Άφθαρτο στεφάνι, αρετή και σωτηρία του ανθρώπου είναι, το να υποφέρει με χαρούμενη διάθεση και ευγνωμοσύνη τις συμφορές.